

В Оженинській школі діє «Зразковий музей»

Іван ПАВЛІВ

Про те, що вчителька історії Опорного закладу «Оженинський навчально-виховний комплекс «Школа № 2-ДНЗ» Острозької міської ради **Світлана Журик** нагороджена грамотою Верховної Ради України дізнався з газети «Острозька громада» за вересень цього року. Одна з наших читачок допомогла знайти номер телефону Світлани Феофанівни й мені вдалося минулого вівторка із нею поспілкуватися.

Світлана Корній – уродженка Хорова. Після закінчення місцевої школи навчалася на історичному факультеті Київського державного університету ім. Тараса Шевченка. Отримавши диплом про вищу освіту, 1988 року Світлана Феофанівна почала працювати в Оженинській школі, в якій успішно трудиться до цього часу. Традиційно я розпитував героїню цієї розповіді, чому вона обрала роботу вчительки, чому захотіла навчати дітей саме історії. Світлана Журик розповіла, що в Хорівській школі історію читав чудовий учитель **Микола Мартинюк**. Він свого часу був директором закладу. На жаль, десь приблизно рік тому він помер. Уроки Миколи Федоровича дуже подобалися дівчині. Тож так виникло бажання стати історикинею. Підсилив, так би мовити, цей намір дячко, мешканець Могиланя **Микола Данілішин**. Він хоч не був професійним істориком, але за

радянських часів облаштував у своєму селі в одній із хат музей старожитностей. Після його смерті ніхто роботу не продовжив, тож частина експонатів пропала, а частина зберігається в місцевій школі. Важливим фактом було й те, що мама працювала бібліотекарем. З дитинства Світлана багато читала, у тому числі історичну та краєзнавчу літературу. У молодших класах спершу було бажання продовжити трудову династію мами, але потім обрала історію.

– Зі шкільних років любила краєзнавство, минуле рідного краю та країни й світу загалом, – розповідала Світлана Феофанівна. – Тепер захоплююся своєю роботою, учнями, яких бажаю навчати історії й виховувати в них патріотизм і любов до своєї Батьківщини.

«Лєвова» частка нашої бесіди була присвячена музею, який створений в Оженинській школі № 2. Ідею його започаткувати «підкинула» колишня директорка

закладу **Ніна Дрозд**. За її дорученням, починаючи з 2005 року, втілювала задум саме Світлана Журик, її колеги й учні школи. Вони принесли експонати, невелика частина з них уже була в закладі – зберігалася в кабінеті історії. Для шкільного музею за сприяння Ніни Василівни, у минулому депутатки райради, вдалося забрати стенди з нині зруйнованого Оженинського плодоконсервного заводу. Методичну допомогу надавала завідувачка відділу історії Державного історико-культурного заповідника Острога **Марія Данилюк** та мистецтвознавець, художник-реставратор, нині завідувач Арт-клубу Національного університету «Острозька академія» **Микола Бендюк**.

Музей присвячений історії Оженина та школи. Він охоплює період із давніх часів до теперішнього, головним чином до здобуття Україною незалежності. Нині музей нараховує більше 500 різних експонатів. Це світлини (оригінали й копії), книги, предмети побуту, інструменти, одяг, монети, кераміка, канцелярія, люльки й багато іншого. Вони згруповані на окремих стендах і присвячені: давній історії до XIX ст., XIX століття і першій половині двадцятого, найбільшим релігійним конфесіям села, другій Оженинській школі (до речі, зібрані дані й портрети всіх директорів, багатьох педагогів, є багато фотобальбамів), підприємствам села (є відомості про багатьох голів

колгоспів і світлини), історії залізниці в селі (є оригінал знімку, коли на вокзалі представники влади зустрічали **Пілсудського** (1924 р.), а також працівників станції у 1918 році), історії періоду Другої світової війни, інфраструктурі села в кінці 60-х років XX століття. Особливо впорядкований «Духовний куточок». Там зібрані ікони, Біблія та інші старі церковні книги. Його освятив на Покрову три роки тому місцевий священик **Юрій Андрощук**, до речі, учитель школи. Світлана Феофанівна також зазначила, що музей є одним із центрів виховання в закладі. Там відбуваються різноманітні заходи, зокрема, виховні години, «тижні

історії», заняття екскурсіводів, зустрічі з місцевими жителями та гостями села, конкурси. У музеї є також документи й цікаві відомості про колонію осадників у Оженині, його власників до 1939 року **Словицьких**. Із внучкою останнього з цієї родини, який жив у Оженині, Світлана Феофанівна переписувалася й отримала цікаві експонати.

2007 року шкільний музей був зареєстрований в управлінні освіти і науки Рівненської облдержадміністрації, що засвідчує статус музею при навчальному закладі, а із 2011 р. має почесне звання Міністерства освіти України «Зразковий музей». Світлана Журик та члени її гуртка неодноразово брали участь у «Музейних гостинах» в Острозі, які проводив ДІКЗО, в обласних конкурсах екскурсіводів та ін. Дослідження гуртківців про першого голову місцевого колгоспу **Огородника** зайняло друге місце в обласному конкурсі «Моя Батьківщина – Україна». Крім згаданої нагороди від Верховної Ради України, Світлана Журик нагороджена численними грамотами районного й обласного відділів освіти, міністерства та ін.

І на закінчення хочу привітати Світлану Журик та всіх її колег із професійним святом. Бажаю всім педагогам Острожчини міцного здоров'я, миру, успіхів у праці, вдячних учнів та Божого благословення у справі навчання та виховання майбутнього України.